

PRIEKUĻU NOVADA VĒSTIS

Priekuļi, Liepa, Mārsnēni, Veselava
Informatīvais izdevums 5 (29). 2012. gada 31. maijs. Bezmaksas

Liepas skolai 150

Daudzi šeit ir aizvadījuši daļu savas dzīves, bet pēc tam kā putni izspurdzāt no ligzdas uz visām pusēm. Bet cilvēkam jau tāda tieksme – pieķerties pie lietām, pieķerties pie vietām, arī pie cilvēkiem. Ar gadiem jau aizmiršanas visi pāri darījumi. Paliek gaišais, labais, priecīgais un mīlais – un pie tā vienmēr gribas atgriezties. Dzīvē nekas nestāv uz vietas, bet arī nekas nezūd, tikai pārmainās, pārveidojās.

Lūk! Liepas skolai jau 150! Sveicam jūs visus jaukajos svētkos.

Šajā mācību gadā ir notikušas daudzas pārmaiņas. Viena no tām ir mūsu skolas jaunā direktore Kristīne Rebinova, kura labprāt dalās ar Jums savās domās par Liepas pamatskolu.

Liepas skolas sliksni pirmo reizi pārkāpu pirms gada, kādā siltā jūnija dienā. Toreiz šķita, esmu ienākusi pavisam nezināmā valstībā, un tā jau arī bija. Ar dalītām jūtām gaidīju mirkli, kad no atvaļinājuma atgriezīsies skolotāji – mazliet bail, kā mani uz tvers pieredzes bagātu pedagogu kolektīvs, ar izaicinājumu – jo nu šī ir arī mana skola un es darīšu visu, lai mans darbs tai palīdzētu augt. Šobrīd, kad tūlīt, tūlīt noslēgsies mans pirmais gads Liepas pamatskolā, varu teikt tikai vienu – šī skola – tās pedagogi, tehniskie darbinieki, skolēni un viņu vecāki – man ir devuši ļoti daudz un arī es viņiem esmu sniegusi daļiņu sevis. Gada laikā esmu vērojusi, analizējusi un salīdzinājusi visu, kas saistīts ar Liepas skolu. Šis neparasti darbīgais gads, kura laikā noticis tik ļoti daudz, ir licis man saprast, ka šī ir mana skola, skola, uz kuru es katru rītu dodos labprāt. Kāda tā ir manā skatījumā? Vienkārši – Liepas skola ir labākā skola, kurā esmu strādājusi, tā piesaista un nelaiž vaļā.

Mūsu skolēni, tās ir 204 personības, kas katra nāk ar savām prasībām, savu īpašo skatījumu uz ikdienas lietām. Jauki no rīta redzēt smaidošus, zināšanām atvērtus skolēnus. Patīkami saņemt sveicinātus, kuri nav tikai pieklājības frāzes, kuri skan no sirds.

Trešajā stāvā, kur ikdienā saimnieko paši mazāki (1. – 4. klase), ir patīkami uzturēties. Bērnu atklātie smaidi un dzīvesprieks apņem ik uz soļa. Paši mazākie sveicinoties mēdz samīļot, apskaut no sirds. Tas ir tik dabiski sniegt savu draudzību visiem, nedalot pārējos. Mums, pieaugušajiem, to vajadzētu mācīties no mazajiem. Trešā stāva iemītnieki ir skaļi un kustīgi – jā,

Skolas direktore Kristīne Rebinova patiesi lepojas ar savu skolu, tās skolotājiem un skolēniem.

foto: Normunds Kažoks

bet arī zinātkāri un uz sasniegumiem ejoši. Sākumskolas bērni ir tie, kas šogad ir piedalījušies dažādās mācību olimpiādēs, dziesmu karos un runas mākslas sacensībās.

5. un 6. klasi esmu iepazinusi pietiekami labi, lai teiktu, ka te aug nākamie Latvijas balsti. Strādājot ar viņiem sociālo zinību stundās, esmu uzklusējusi viņu domas ne tikai par mācību programmā iekļautajām tēmām, bet arī par skolas dzīves jautājumiem, kas, manuprāt, ir pats galvenais. Man ļoti patīk tas, ka šie skolēni nekaunas izteikt savu viedokli, prot to pamatot. Skatīties uz 6.a klasi rodas jautājums – vai jūs šeit būsi arī nākamajā gadā? Kāpēc tā? Katra skola būtu priecīga par šādiem skolēniem, un daži no mūsējiem ir veiksmīgi nokārtojuši iestājpārbaudījumus ģimnāzijās. Tomēr, kā atzīst gan viņi paši, gan viņu vecāki, nekas vēl nav izlemts, Liepas skola tomēr nelaiž vaļā. Tas priecē, tāpat mēs strādājam pareizi.

Un 7. – 9. klašu skolēni – skolas stabils pamats, lielie. 7. klases puīši – skolas futbolisti, kuri bumbu spēj uzmeistarot no jebkura papīra gabaliņa. 8. klase ir mūsu basketbolisti, kuri skolas vārdu spodrina ne tikai sporta sacensībās, bet arī dažādos erudīcijas konkursos, kā arī tehnikas sacensībās. Un tad nāk devītie – tik dažādie. Dažs no viņiem skatās nākotnē ar gaišu, zinošu skatu, drošs par savu tālāko izvēli, dažam skolas izlaidums tuvojas pā-

rāk ātri – vēl nav saprasts, ko tālāk darīt. Un tomēr viņi visi no Liepas skolas aiziet ar dalītām jūtām. Mēs taču visi zinām, cik ļoti gribas pabeigt skolu, lai vairs nevajadzētu sēdēt stundās un mācīties sarežģītas lietas, un vēlāk tomēr saprotam, ka skola tomēr ir bijis ļoti labs posms mūsu dzīvē. Kur gan citur var teikt, ka darbs nav izdarīts, jo burtņīcu apēda suns vai aizgulējies, jo mamma nepamodināja, vai... un tā vēl daudz ko var izdomāt un atcerēties. Un kur gan citur skolotāji katru dienu atgādinās, ka nav izdarīts kāds darbiņš, ir jāuzlabo kāda atzīme? Kur citur skolotājs vienkārši uzklusīs, palīdzēs ar padomu vai kopā ar skolēniem pasmiesies?

Skolā strādā 28 dzīves gudri skolotāji, kas katrs skolas dzīvē ienes savu dziroksti, kopā veidojot lielisku komandu. Kas ir šie lieliskie pedagogi? Tie ir galvenokārt liepēnieši, kas šeit dzīvo ne vienu gadu vien. Daļa no viņiem, precīzāk 11, ir Liepas skolas absolventi. Ko teikt par Liepas pamatskolas tagadējiem pedagogiem? Šķiet, katrs no jums to zinās labāk par mani. Un tomēr dažas lietas pavisam noteikti zinu arī es: nav otras skolas, kurā skolotāji ar tādu aizrautību piedalītos skolas dzīvē, veidotu to aizvien labāku; nav citas skolas, kurā ar skanīgu balsi un aktiera talantu būtu apdāvināti visi skolotāji; nav skolas, kurā skolotāji ar tādu mīlestību runātu par saviem skolēniem – gan bijušajiem, gan esošajiem, un nav sva-

rīgi cik labu darbu vai palaidnību kāds ir izstrādājis. Pats galvenais – skolotāji ir lepnī par skolu, kurā strādā, viņi zina, ka tā ir pati labākā. Un es, kā direktore, zinu, ka nav labāku skolotāju kā tie, kas strādā Liepas pamatskolā, jo tai viņi atdod visu savu darba mūžu. Paldies viņiem!

Skola tās nav tikai ķieģeļu sienas, kas veido ēku, tie ir cilvēki, kas tajā strādā, mācās. Liepas skolas 150 gadu vēsturi ir veidojuši gudri, apņēmīgi pedagogi un skolēni. Lai skola savas vēstures lappuses vij vēl ilgi, sagaidot arī 300 jubileju!

Patiesā cieņā Liepas pamatskolas direktore
Kristīne Rebinova

Maija pēdējā sestdiena, Liepas skolas apkārtnē pildās ar saposmiem dažāda vecuma ļaudīm, bet visus vienu vienu liels notikums skolas 150 gadu jubilejas salidojums. Uz to ieradušies ap 500 dalībniekiem: bijušie skolotāji, skolēni, viesi. Patīkams satraukums pārņem ieejot sapostajās skolas telpās. Sporta zālē smaržo meijas, skan mūzika un svētki var sākties.

Sākumskolas skolēni aicina spēlēties. Atskan neviltošs jautājums – ko? Spēlēsim skolu, bet lai sāktu spēli, skola vispirms ir jāuzbūvē. Un tā būvējam skolu no mīlestības, pacietības, prieka, gudrības, drosmes un atmiņu ķieģeliem.

Atmiņu stunda sākas ar skolotāju dziedāto dziesmu „Dar-

man, tēvis, pastaļņas”. Tiek izstaigāti visi 150 gadi sākot no 1861. gada, kad skolā bija jānācās tikai 3 ziemas, tad seko gadi kad Liepas skola atrodas muižas ēkā. Pārdzīvoti kara gadi, tie bijuši vissāpīgākie, it sevišķi kad sākās represijas un no skolas solum tika deportēti skolēni, bet skolotāji nevarēja neko citu, kā paslepus uz staciju no kuras lopu vagoni ar cilvēkiem aizriņoja uz plašajām Krievijas ārēm, aiznest tikai maizes kukulīti...

Padomju laikā skola piedzīvoja savu uzplaukumu, jo tajā gada laikā mācījās 23 tautību līdz pat 466 skolēniem. Skola ieguva vidusskolas statusu. Svētku reizē zāli pāršalc aplausi, kad tajā iesoļo pionieri dziedot „Lai vienmēr būtu saule” latviešu un krievu valodā.

Klātesošo aplausus un ziedus no skolēniem saņem bijušie pedagogi. Pārsteigums tika radīts dažiem absolventiem, kuri saņem „mazliet” aizkavējušos diplomus par saviem sporta sasniegumiem (vecākais, turpat 30 gadus atpakaļ).

Svētku reizē izglītības pārvaldes vadītāja Dina Dombrovskā pasniedza Izglītības Ministrijas goda rakstus - Margai Riekstai, Ārijai Čālmanci un Veltai Titmanci par nozīmīgiem ieguldījumiem izglītības jomā. un skolai vēlēja: „Lai Jūsu skolas liepai kupli zari, lai dobumos sanbišu spietī!”

Novada domes priekšsēdētāja Māra Juzupa patiesā cieņā sveica visus pedagogus un domes vārdā pasniedza skolas darbiniekiem dāvanu – vasaras ekskursiju uz pašu izvēlētu maršrutu Latvijā.

Jubilārus sveica arī Liepas pārvaldes vadītājs Andris Rancāns vēlot, lai skolai ļoti daudz skolēnu un daudz radošu skolotāju. Sirsnīgi apsveikumi tika saņemti no kolēģiem: Liepas PII „Saulīte”, Priekuļu vidusskola, Matīšu skolas un protams simtiem laba vēlējumi no absolventiem.

Skolas direktore Kristīne Rebinova pateicās visiem kas atnākuši un atcerējās skolu. Īpašs paldies izskanēja skolas emblēmas izgatavotājam skolotājam Jānim Muceniekam un jubilejas nozīmes autoram 6a klases skolēnam Nikam Ekertam.

Svinīgais pasākums izskanēja ar kopēji dziedāto „Veltījums skolai” – Mīļā, skola, tavu ceļu maizi mēs paņemsim uz visu mūžu līdz! Atmiņu pavedieni klasēs vijās vēl ilgi pēc saules rieta.

Īrisa Uldriķe

Priekuļu novada domes sēdes apskats

26.04.2012.

● Dome nolemj 2011.gada 25.augustā noslēgtā Amatas, Līgatnes, Jaunpiebalgas, Pārgaujas, Priekuļu, Raunas un Vecpiebalgas novadu sadarbības līguma ar Ismailli pašvaldību Azerbaidžānā ietvaros komandēt Priekuļu novada domes priekšsēdētāju Māru Juzupu pieredzes apmaiņas braucienā uz Ismailli pašvaldību Azerbaidžānā no 2012.gada 27.maija līdz 31.maijam ieskaitot.

● Nolemts bezstrīda kārtībā piedzīt no fiziskas personas nokavēto nodokļu maksājumu.

● Nolemts apstiprināt zemes ierīcības projektu nekustamajam īpašumam „Apiņi”, Veselavas pagastā, Priekuļu novadā.

● Noteikta 2012.gadā nomas maksa par 100 kv.m zemes izmantošanu mazdārziņu vajadzībām Liepas pagastā Ls 0,36 + PVN 22% apmērā, kopā Ls 0,44, un piemērota Priekuļu novada domes noteiktā maksa Ls 0,50 par mazdārziņu zemes nomas slēgšanu.

● Dome nolemj izstāties no biedrības „Latvijas Pašvaldību darba devēju asociācija”.

17.05.2012.

● Apstiprināts Priekuļu novada pašvaldības konsolidētais 2011.gada pārskats.

● Nolemts pagarināt uz vienu gadu 2011.gada 26.augustā noslēgto deleģēšanas līgumu ar SIA „Cēsu olimpiskais centrs” par pašvaldības autonomās funkcijas no-

drošināšanu – veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu un sportu.

● Pieņemti lēmumi par nekustamā īpašuma sadalīšanu, jauna nosaukuma un zemes lietošanas mērķa piešķiršanu atdalītajam zemes gabalam:

✓ no „Bērzzemnieki”, Liepas pagastā, Priekuļu novadā, atdalīt neapbūvētu zemes gabalu, apstiprinot jaunu nosaukumu „Mežzemnieki” un nosakot zemes lietošanas mērķi – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība;

✓ no „Dreimaņi”, Mārsnēnu pagastā, Priekuļu novadā, atdalīt neapbūvētu zemes gabalu, apstiprinot jaunu nosaukumu „Āreņi”, Mārsnēnu pagasts, Priekuļu no-

vads un nosakot zemes lietošanas mērķi – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība.

● Dome neiebilst zemes ierīcības projekta izstrādei nekustamajam īpašumam „Kalna Zariņi”, Mārsnēnu pagastā, Priekuļu novadā.

● Nolemts bezstrīda kārtībā piedzīt no fiziskas personas nokavēto nodokļu maksājumu.

● Nolemts piekrist pārņemt pašvaldības īpašumā bezmantnieka mantu - dzīvokļa īpašumu Nr.1, kas atrodas „Vecdaukšās” Priekuļu pagastā, Priekuļu novadā.

● Pieņemts lēmums veikt izmaiņas Priekuļu novada pašvaldības Iepirkuma komisijas sastāvā,

kas izveidota ar Priekuļu novada domes 2009.gada 16.jūlija lēmumu „Par Iepirkuma komisijas izveidošanu” (protokols Nr.4, p.12).

● Pieņemti lēmumi nekustamajam īpašumam Muižas ielā 11 un Mežciemu ielā 5, Priekuļos, Priekuļu pagastā, Priekuļu novadā, apstiprināt zemes lietošanas mērķi – pagaidu atļautā zemes izmantošana sakņu dārzēm.

● Dome nolemj pašvaldībai piekritošam apbūvētam zemes gabalam apstiprināt jaunu nosaukumu „Lodes attīrīšanas iekārtas”, Liepas pagasts, Priekuļu novads un dzēst valsts Adrešu reģistrā iepriekšējo nosaukumu – Lodes iela 1, Liepas pagasts, Priekuļu novads.

● Dažādi saimnieciskie jautājumi

Maijā pašvaldības policija galveno uzmanību pievērsusi nekustāmo īpašumu sakopšanai, veikti 38 reidi, kuru laikā 4 zemes īpašnieki saņēmuši brīdinājumus par apkārtnes nesakopšanu. Bez tam sastādīti 29 protokoli par dažādiem pārkāpumiem, izskatīti 12 iedzīvotāju iesniegumi, veiktas 14 dežūras.

7.maijā veicot dežūru Priekuļos, tika noskaidrots vainīgais, kurš no veikala Tops, telpām nozaga naudas maku ar naudu un dokumentiem. Vainīgais Artūrs nodots Valsts policijai, lai sauktu pie atbildības likuma noteiktā kārtībā.

Policijas ziņas

Joprojām jaunieši izdara pārkāpumus lietojot alkoholu un piegrūžot apkārtni, līdz ar to policijas darbinieki ir sākuši pielietot audzinošo rakstura līdzekli, liekot vainīgajiem saslaucīt piegrūžoto teritoriju. Dažkārt šis līdzeklis iedarbojas labāk nekā uzliktais naudas sods.

Žetonvakarā Jāņmuižas teritorijā tika sastādīti 8 protokoli par alkohola lietošanu. Priekuļos naudas sodu saņēma Toms par alkoholisko dzērienu ienešanu tehnikuma

teritorijā, bet par alkohola lietošanu skolas stadionā sodīti 4 jaunieši.

Joprojām policijas darbiniekiem nākas veikt audzinošo rakstura pasākumus un sodīt jauniešus par rupju attieksmi pret skolotājiem. Naudas sods piemērots Priekuļu tehnikuma audzēkņiem Naurim un Mairim par huligānisku uzvedību mācību stundu laikā.

Policijas darbinieki uzmanību pievērs zaļās zonas izbraukāšanai. Priekuļos Eglu gatvē vairāki automašīnu vadītāji saukti

pie atbildības par sava spēkrata atstāšanu uz zaļās zonas.

Rāmnīkos kāda iedzīvotāja aizturēta izgāžot sadzīves atkritumus no tilta Gaujā. Izrādījās, ka to viņa veikusi par nelicel „samaksu”. Policijas darbinieki noskaidroja, kuras mājas atkritumi vesti un īpašnieci piemērots naudas sods.

Lai novērstu iepriekš minētās darbības, paziņojam, ka novada rīcībā ir divas mini video novērošanas kameras, kuras uzstāda vietās kur biežāk tiek izmesti sadzīves atkritumi (ceļa posmā Priekuļi-Mežmaļi, Niniera ezera apkārtnē, Liepā mazdārziņu rajonā) ar laiku kameras tiks pārvie-

totas arī uz citām vietām.

22.maijā Bērzkrogā no diķa izņemts malu zvejnieku ielikts tīkls. Atgādinām, ka diķos ir atļauts tikai maksšķerēt, bet ar tīkliem zvejojot pašvaldības īpašumā aizliegts.

Aizvien aktuāla problēma ir klejojoši un bez uzraudzības atstāti kaķi. Aizvadītajā mēnesī no Liepas, Jāņmuižas un Dukuriem noķerti un uz patversmi nogādāti 16 klejojoši kaķi.

Policijas darbinieki ir ievērojuši, ka karjerās pie Cēsīm bērni jau peldās. Ūdens vēļ ir auksts un šī vieta peldēšanai ir bīstama, tāpēc lūdzam vecākus uzmanīt savus bērnus.

Sabiedrības veselības veicināšana

Ostfold County Council

HEPROGRESS

Sadarbojoties Ostfoldas (Østfold) novada pašvaldībai (Norvēģija) ar Vidzemes plānošanas reģiona 7 pašvaldībām (Amatas, Jaunpiebalgas, Līgatnes, Pārgaujas, Priekuļu, Raunas un Vecpiebalgas), turpinās HEPROGRESS (2010-2012) projekta „Sociālās un dzimuma nevienlīdzības mazināšana veselības jomā un šķēršļu novēršana sociālekonomiskai līdzdalībai. Uz praksi balstīto vietējo politiku attīstība, līdzdalība un spējināšanas plānošana” ieviešana. Viens no projekta uzdevumiem ir pievērst vietējo politiku un administrāci-

jas darbinieku uzmanību iedzīvotāju veselībai un vides plānošanai. 2012.gada 14.-17.maijam HEPROGRESS partneru pašvaldības 23 politiķi un administratīvie darbinieki piedalījās konferencē "Triloģija", Norvēģijā. Priekuļu novadu konferencē pārstāvēja Sociālā dienesta vadītāja Elita Rancāne un sociālā darbiniece darbam ar ģimeni un bērniem Skaidrīte Astahovska-Eglīte. Konferencē mērķis bija rosināt domāt par labklājību un dzīves kvalitāti, sociālo plānošanu un sociālo kapitālu, nevienlīdzības mazināšanu un sabiedrī-

bas veselības veicināšanu pašvaldību līmenī. Konferencēs ietvaros, Sarpsborgas pašvaldībā, Norvēģijā, bija iespēja iepazīties un skatīt dažādas veselību veicinošas iniciatīvas praksē - apmeklēt izglītības iestādes un Sporta veselības centru "Esi aktīvs dienā", kura pakalpojumu kopums ir domāts tieši sociālās atstumtības riskam pakļautajām iedzīvotāju grupām (bezdarbniekiem, jauniešiem un vecāka gadagājuma iedzīvotājiem). Projekta noslēguma konferenci plānots organizēt rudenī Latvijā, Amatas novadā. Šobrīd partneru pašvaldībās

(Amata, Jaunpiebalga, Līgatne, Pārgauja, Priekuļi, Rauna, Vecpiebalga), kā arī Cēsu novadā noris iedzīvotāju aptauja par veselību un vidi, kas ir attīstīta no HEPRO projekta (2006-2007). Aptaujā plānots iesaistīt vairāk kā 4200 iedzīvotājus, t.sk. 1400 jau ir aptaujāti. Līdzīga aptauja norisinājās arī Ostfoldas reģionā, Norvēģijā. Ievāktie dati būs pieejami pašvaldībām, lai vēlāk tos izmantotu vietējā un reģionālajā plānošanā un attīstībā.

Projekta ietvaros paredzēts īstenot aktivitātes, lai mazinātu sociālo atstumtību, nevienlīdzību un diskrimināciju sabiedrības veselības jomā, kas kavē iedzīvotāju pilnvērtīgu līdzdalību un eko-

nomisko aktivitāti savas dzīves kvalitātes uzlabošanā. Tādēļ Vidzemes Augstskola ir izstrādājusi nozaru pārskatu, kurā apskatīti labas pārvaldības piemēri un gadījumi (t.sk. arī Priekuļu novadā), sniedzot redzējumu gan par valsts politikām kopumā, gan par pašvaldību politiskās līdzdalības nepieciešamību, kas drīzumā tiks publicēti.

Ņemot vērā "Sabiedrības veselības pamatnostādnes 2011-2017" nozīmi un pieaugušo aktualitāti Latvijā, aicinām iepazīties ar HEPROGRESS informācijas izdevumu un aktīvi sekot līdzi projekta gaitām www.heprocom.net.

Elita Rancāne
sociālā dienesta vadītāja

Novadā iegādāti Mobilie ratiņkrēslu pacēlāji

Veicot sociālo aptauju Priekuļu novadā tika konstatēts, ka mums ir ievērojams skaits iedzīvotāju, kuri savas veselības stāvokļa dēļ izmanto ratiņkrēslu, lai varētu pārvietoties. Daudzas sabiedriskās lietošanas vietas nav piemērotas cilvēkiem, kas ir spiesti pārvietoties ar ratiņiem, nav pacēlāju platformu, vai kaut kādas cēlējierīces invalīdiem ar ratiņiem. Mobilie ratiņkrēslu pacēlāji atvieglotu to cilvēku ikdienā, kam ir grūti izkļūt no mājām.

Tāpēc Sociālais dienests organizēja firmas SIA "Tehnovers" mobilo pacēlāju prezentāciju, lai iepazītos ar mobilo pacēlāju praktisko pielietojumu un iespējām.

Firmas pārstāvji nodemonstrēja, kā pacēlājs ar savām gumijas kāpurķēdēm uzrāpjas līdz iecijas durvīm un norāpjas atkal lejā. Pacēlājs, kam var piestiprināt invalida ratiņus, klusi dūcot veikli pārvar pakāpienus. No malas skatoties šķiet, ka ir vajadzīgs liels

spēks, lai pacēlāju vadītu. Bet patiesībā izrādās, ka jūras tik pie rokturiem, jāspiež vajadzīgā podziņa, un mazā mašīnīte pati izdara smago darbu. Ar šo pacēlāju var pārvietot līdz 130 kg svaru.

Atšķirībā no standarta pacēlājiem, kas stingri piestiprināti gar kāpņu laidēm, mobilie kāpņu pacēlāji invalīdiem ir pilnībā autonomi. Elektropiedziņas barošana tiek nodrošināta ar iebūvētu akumulatoru, tā jaudas pietiek 50 stāviem, tad tas atkal jāuzlādē. Pacēlāji ir mobilī, pārvadāšanai brīvi ievietojami automašīnas bagāžas nodalījumā. Firmas pārstāvji nodemonstrēja, kā pacēlājs pats ierāpjas vieglās automašīnas bagāžas nodalījumā, jo vienam cilvēkam to pacelt ir grūti, pacēlājs sver 57 kg.

Vieglums un elementāra ierīces izmantošana ļauj lietot „pakāpiengājēju” praktiski pa visām taisnām kāpnēm ar laida slīpumu līdz 35°. Tas ir izstrādāts un izbūvēts tā, lai ļautu bez lieka riska, pārvietojoties kopā ar pavadī-

tāju, pārvarēt šķēršļus. Speciālās kāpurķēdes garantē labu saķeri ar kāpnēm neatstājot pēdas.

Mobilais pacēlājs tika izmēģināts arī praktiskā darbībā dzīvojamā mājā, lai pārliecinātos, kā cilvēks ratiņkrēslā no trešā stāva var nokļūt lejā pa kāpnēm uz ielas. Daudzi no kustību invalīdiem ilgāku laiku vispār nav tikuši ārpus sava dzīvokļa sienām, bet mobilais pacēlājs piedāvā daudz iespēju - nokļūt pie ārsta, uz iestādēm, vai vienkārši aizbraukt līdz dārzam, vai paskatīties, kādi tagad Priekuļi izskatās. Pacēlājs cilvēku ratiņkrēslā noved pa kāpnēm, pavadotā persona, kurai obligāti jābūt apmācītai darboties ar ierīci, atbrīvo ratiņkrēslu no pacēlāja, kur tas bija droši un stingri piestiprināts, un cilvēks savā ratiņkrēslā var doties savās gaitās. Atgriežoties mājās, persona, kas darbojas ar pacēlāju, atkal cilvēku ratiņkrēslā sagaida un nogādā atpakaļ dzīvoklī.

Tiek demonstrēts pacēlājs praktiskā darbībā

Foto Irīsa Uldriķe

Pēc iepazīšanās ar pacēlāju darbību, tika nolemts divus pacēlājus iegādāties. Sākumā pacēlājus izmantos aprūpes mājās klientu vajadzībām, vienu Priekuļos, otru Liepā, bet visdrīzākajā laikā tie būs pieejami visiem, kam tas

nepieciešams. Informācija par iespēju izmantot pacēlājus būs atrodama novada mājas lapā internetā, Sociālajā dienestā un novada informatīvajā izdevumā.

Amanda Vilkaste
sociālā darbiniece

Izveidojusies sadraudzība ar Rumāniju

19.maija pašā rīta agrumā Priekuļu novada delegācija devās uz Rumāniju nolūkā parakstīt sadraudzības līgumu ar Rumānijas pašvaldību Bughea de Sus programmas Eiropa pilsoņiem 1.1.pasākuma Pašvaldību sadraudzība ietvaros.

2,5 stundu braucienā (160km) no Rumānijas galvaspilsētas Bukarestes apmetāties mazā viesu namā Pension Piscul Soarelui (tulk. Maksimālās saules pansiona), kas atrodas mazā lauku ciematīņā 9km attālumā no Campulungas pilsētas. Tur mūs ļoti sirsnīgi uzņēma viesu nama saimnieki Leonardo un Liliāna Soares. Jau pirmās dienas vakarā tikāmies ar Buhea de Sus mēru Nicolae Pepenelu, kur sarunās atklājās pašvaldībām vairākas kopīgas problēmas, un to iespējamie risinājumi piedāvājumi, kā arī tika izteiktas idejas un priekšlikumi par iespējamām nākotnē attīstīt projektus vairākās jomās – tādās, kā izglītība, kultūra, tūrisms u.c.

Mūsu vizītes laikā tikām iepazīstināti ar zināmākajām un populārākajām tūrisma apskates vic-

tām Rumānijā – Grāfa Vlada Drakulas pils, Mateiasi mauzolejs, Vidaru dambis, Curtea de Arges klosteris un citas vietas. Tā kā attālumi uz visām apmeklējām vietām bija ļoti lieli, pa ceļam uz tiem bija iespēja izbaudīt krāšņo Rumānijas dabu – Karpatu kalnus, kalnu upes un vidi, kādā cilvēki dzīvo.

Vienā no vakariem prezentējām arī mūsu novadu, iepazīstinot rumāņus ar mūsu skaistākajām apskates vietām, tradīcijām un nozīmīgākajiem veikumiem novada attīstībā.

Ari Rumānijā ik gadu tiek organizētas talkas Rumānijas sakopšanai, viņiem ļoti interesanti bija dzirdēt mūsu pieredzi šādu pasākumu organizēšanā.

Mūs pārsteidza tas, ka gandrīz katrā viņu mājā tiek gatavots kāds mājražojums – vai tie būtu cepumi, vai siers, vai kāds ievārijums vai dzēriens no dažādiem augļiem. Augļkokus un krūmus var redzēt it visur, jo viens no Rumāņu nacionālajiem dzērieniem tiek gatavots tieši no plūmēm. Savu izaudzēto un saražoto produkciju vietējie iedzīvotāji tirgo uz ielām.

Vizītes noslēgumā tika parakstīts oficiālais trīspusējās sadarbības un sadraudzības līgums starp (Rumānija), Priekuļu un comune

Priekuļu pašvaldības vadītāja Māra Juzupa un Bughea de Sus mērs Nicolae Pepenelu pēd sadraudzības līguma parakstīšanas

di Santi Cosma e Damiano (Itālija) pašvaldībām. Pēc oficiālās līguma parakstīšanas ceremonijas mums pievienojās Arges reģiona prezidents, kurš pēc tikšanās ar mums devās tālāk ceļā pie vēlētajiem. Viņiem rit aktīva priekšvēlēšanu kampaņa, jo 2012.gada 10.jūnijā viņiem būs gan reģionālās, gan pašvaldību vēlēšanas.

Priekšsēdētāja Māra Juzupa:

„Ir izveidojusies sadraudzība ar ļoti viesmīgiem un atvērtiem cilvēkiem. Viņi izrādīja ļoti lielu interesi par izglītību, par skolu reformām, jo Rumānijā tāpat kā pie mums ļoti daudz jauni cilvēki pamet valsti darba meklējumos, kā rezultātā mazinās bērnu skaits skolās un bērnu dārzos. Tāpat tika izteikta vēlme sadarboties kultūras un tūrisma jomās. Ir iegūta

pieredze par labo praksi un idejas, kuras mēs labprāt pārņemtu no viņiem. Viesojoties Rumānijā, bija iespēja paskatīties, kā cilvēki dzīvo citur, pamācīties labo no viņiem, kā arī pavērties apkārt un novērtēt to, kas mums ir labāk, un nodot šo labo praksi un pieredzi viņiem”.

Teksts un foto Ieva Fogele novada projektu vadītāja

Saules parka dvēsele

Ja vēlies sevī rast mieru, iegūt spēku, labvēlīgu enerģiju, nāc un sasmelies sauli Priekuļos! Te pašā ciemata vidū otro gadu zaļo un spēkā pieņemas Saules parks. Garābraucējiem nepamanīts nevar palikt Latvijā lielākais unikālais saules pulkstenis. Te cilvēks, spītējot modernajām tehnoloģijām, var pats piedalīties laika noteikšanā un, atrodoties uz īpašas skalas, pēc savas ēnas garuma noteikt precīzu laiku. Saules pulkstenī, kas veidots kā šķelmīgi smaidoša saule, atzīmētas arī debespuses, ziemas un vasaras saulgrieži, kā arī horoskopa zīmes. Vietējiem iedzīvotājiem, iestāžu darbiniekiem un skolu audzēkņiem te ir vieta, kur sev un valstij nozīmīgos svētkos kopā sanākt, aizdegt sveces, pavakarēt. Un galu galā – raudzīties, kā aug un zaļo pašu stādītie koki. Visi kokaugi stādīšanai izvēlēti, ievērojot ziedu un lapu krāsu, ar virsuzdevumu – vairot prieku, pozitīvas emocijas, radīt saules klātbūtni. Saules parksgimeniskām pastaigām piemērota vieta. Lieliski no ikdienas stresa atpūsties te var gan vientuļš sap-

Parka idejas autors Jānis Sirlaks atklāj parka dvēselisko simbolu „Dūdieviņu”

foto: Normunds Kažoks

ņotājs, gan romantisku jūtu vadīti jaunieši.

Parka idejas autors, ainavu ar-

hitekts Jānis Sirlaks atzīst, ka parks joprojām ir pilveidojams, tāpēc viņš turpinājis rakstīt pro-

jektus un šoreiz ar Hipotēku bankas atbalstu Saules parkā ir izveidota veselības taka. Pa taku ar ba-

sām kājām ejot var izmasēt pēdās tik svarīgos nervu centrus, kā arī-izzināt Latvijas ārstniecības augus, kuru vērtību ir izskaidrojis ārsts – fitoterapeits Artūrs Tereško, iecelpojot to smaržu, relaksējoties un smeļoties arī zemes enerģiju!

Parka dvēseliskākais simbols, kas tapis sadarbībā ar tēlnieci In-tu Bergu neapšaubāmi, būs uzstādītā gaiši pelēkā granīta skulptūra-uz gadu gaitā nosirmojušā pelēkā laukakmens pakāpiens un it kā spārnos pacēlies puisēns, kas ar atvērtām rokām un atvērtu sirdi aicina-nāc, ieskaties apkārtējā skaistumā, ieklausies klusumā, putnu balsīs un vēja šalkoņā, ieklausies sevī, pacel acis uz augšu, pacelies sev pāri un palūkojies, kas ir tur-aiz horizonta! Un tad rodi mieru dvēselē, sasmelies saules siltumu un gaismu, paturi to sevī un citiem dod! Bet par grūtumu un rūgtumu nedomā- to uz saviem spārnū galiem dūkodams aizdūdos lidojošais puisēns-pelēkais dūdieviņš!

Daina Kahovska; Īrisa Uldriķe

Mūsu bagātība - pašdarbnieki

Maija sākumā novada pašdarbnieki Priekuļu kultūras namā novada ļaudīm sniedza Pavasara koncertu. Tā bija arī atskaitīšanās par šīs sezonas darbu. Kora, vokālo ansambļu un deju kolektīvu sniegumu ir novērtējusi kompetenta žūrija un attiecīgi par viņu veikumu piešķīrusi punktus un pakāpes pēc kuriem pašdarbības kolektīvi tiek sarindoti kvalifikācijas skalā.

Pašiem pašdarbniekiem gandarījumu dod koncerti ar draugiem un protams skatītāju aplausi, ko saņem uzstāšanās reizē.

Priekuļu novads var lepoties ar savu plašo pašdarbības kolektīvu saimi, jo mums kopā ir 24 kolektīvi un tajos piedalās gandrīz 600 dalībnieki. Jaunākā dalībniece ir bērnu deju kolektīvā „Tūgadiņš” Herta Barisa 2,7gadi un vecākajam dalībniekam no Priekuļu vīru ansambļa, Pēterim

Zālītīm apritēja 77 gadskārta.

Pavasara koncertā piedalījās lielākā daļa mūsu pašdarbības kolektīvu, tāpēc tas izvērtās tik krāšņs un daudzveidīgs. Koncertu atklāja priecīgās „Ašlāses” ar dziesmu „Zelts un sudrabs”, jauki skanēja arī Mārsnēnu un Liepas sieviešu ansambļu dziesmas.

Jestrumu koncertā ienesa tautisko deju dejotāji; mazie „Tūgadiņa” dalībnieki, jaunieši no Ve-

selavas, kuriem tika veltīti vislielākie aplausi un deju nācās atkārtot, kā arī „Zelta Virpulis” un „Miķelēni”. Allaž profesionālu sniegumu skatītājiem ir devuši vidējās paaudzes deju kolektīvi Priekuļu „Jumis”, „Miķelis” un Liepas „Sadancis”.

Skatītāju zālē smieklus uzjundīja Liepas teātra kopas „Krams” spēlētāis skečs „Vecmāmiņa un mazdēliņš”.

Koncertu ar savu sniegumu

iekrāsoja meiteņu deju grupa „Impuls”, senjoru „Mežrozīte” un Mārsnēnu „Mares”, kā arī sarīkojumu un balles deju klubs „Deja-vu”.

Kā atzina vīru vokālā ansambļa dalībnieks Aleksandrs Lingarts: „Kam mums lieli mākslinieki, ja pašu mājās ir tik talantīgi cilvēki!” Ar to mēs esam bagāti un varam priecēt citus.

Īrisa Uldriķe

Nāc līdzī, ejam mežā

18. un 19. maijā slēpošanas - biatlona kompleksā "Priekuļi" notika Meža dienu pasākums "Nāc līdzī, ejam mežā!". Pasākumu organizēja un finansēja Priekuļu novada pašvaldība un SIA "Metsa Forest Latvia".

Pasākumu kopumā apmeklēja gandrīz 1100 dalībnieku. Aicinājumam „Nāc līdzī, ejam mežā!” atsaucās ne tikai mūsu Priekuļu novada skolēni, bet arī Vecpiebalgas, Jaunpiebalgas, Amatas, Līgatnes un Cēsu novada bērni, skolotāji un vecāki. Vēl tālāku ceļu bija mērojuši Madonas un Ogres skolu skolēni. Divas skolēnu klases, kopā ar skolotājiem un vecākiem bija atbraukušas pat no Balviem.

Meža nozarē strādāju jau 20 gadus un varu apgalvot, ka tik vērienīgs Meža dienu pasākums bijušā Cēsu rajona teritorijā iepriekš nebija noticis.

16 meža pieturās līdzdarbojās 80 dažādu nozaru speciālisti no visas Latvijas, kuri mācīja, rādīja, stāstīja par mežu, kokiem, augiem, dzīvniekiem, putniem, deva iespēju izsmaržot, izgaršot meža veltes.

Iepriekš līdzīgus, vēl vērienīgākus pasākumus „Meža ABC” Kuldīgā organizēja, meža īpašnieku biedrības „Meža konsultants” vadītāja Sigita Vaivade, sadarbībā ar Valsts meža dienesta Ziemeļkurzemes un Dienvidkurzemes virsmežniecību darbiniekiem. Mēs ar vēl vienu aktīvu, bijušo kolēģi Daci Iraids nospriedām, ka kaut kas līdzīgs jānoorganizē Vidzemē. Piedāvāju par norises vietu Priekuļus.

Pasākums ir veiksmīgi aizvadīts. Tagad ir tāda patīkama padarīta darba sajūta, jo vai var būt labāks darba novērtējums par maza bērna teiktajiem vārdiem pēc nogurdinošas pastaigas pa mežu, kad viņš apķeras ap Gudro Meža Pūci un saka: „Kā man pie Tevis patīk! Es vēl negribu braukt mājās!”.

Vēlos pateikt lielu paldies par atsaucību un nesavtību visiem speciālistiem, kas piekrita piedalīties šajā Meža dienu pasākumā. Ne velti saka, ka viens nav kar-

tājs. Tikai pateicoties saliedētām komandas darbam viss noritēja gludi, bez starpgadījumiem.

Ainārs Amantovs
novada mežzinis

Par pasākumu priecājas bērnu audzētāja

Ierodoties pasākuma vietā, mazo ceļotāju acis iemirdzējās, ieraugot dzīvespriecīgo pūci un enerģijas pilno meža vīru, kuri bērnu aicināja doties mežā un aplūkot, kādus noslēpumus glabā „meža pieturas”.

Jautrus pārsteigumus dāvāja pietura „Dzīvnieki mežā”, kurā bērnu sagaidīja bebra kungs, lapsa, jautrais sermulītis, staltais alnis (tiesa gan, izbāzeņu veidā...), mazuli varēja pētīt, apstaustīt, noskaidrot kuriem dzīvniekiem pieder dažādās kažokādas, mācījās atšķirt meža zvēru pēdas un pat izkārņumus.

„Alniņa namiņā” mazuliem bija iespēja vērot Latvijas augus, uzzināt to pielietojumu, nogaršot ceļmallapu žeļu, dzērvenes ar medu un ķiplokiem, pieneņu medu.

Kalsnavas arborētuma speciālisti pastāstīja par dažādajām koku šķirnēm, bet pieturā „Jaunais mežs” mazie pētnieki uzzināja, kā pareizi jāstāda kociņi, ar kādiem rīkiem šis darbs veicams, kam nepieciešama meža frēze.

Kāda izskatās celuloze, kā no tās izgatavo papīru, kur vēl celulozi izmanto noskaidrojām pieturā „No koka - papīrs”. Tur arī bērniem bija iespēja salocīt katram savu „čickuru ķērāju”.

Ļoti aizraujoša šķita pietura „Meža saimnieks”, kurā bērni varēja ievingrināt roku, darbinot pārvietojamo meža ugunsdzēsamo aparātu.

Atklājot meža pieturu noslēpumus, nemanot paskrēja 2,5 stundas. Sakāmām lielu paldies gudrajai pūci un meža vīram **Aināram** par sagādātajiem tik ļoti interesantiem pārsteigumiem meža takās.

Ilze Freimane
PII „Mežmalīņa” vadītājas vietniece

Piedzīvotajā dalās Mārsnēnu skolas skolēni

Reinis, 6.klases skolnieks: „Uz Meža dienām man negribējās braukt, bet es izlēmu, ka varu izmantot iespēju neapmeklēt stundas. Kad ieradāties Priekuļos, es biju pavisam bēdīgs, jo visi dalībnieki bija no jaunākām klasēm. Mēs saņēmām uzdevumu lapu un karti un devāmies mežā. Vispirms mums mācīja salikt guļbūvi, tad Z(in)oo pieturā salikām tītu, tālāk mūs mācīja, kā aprēķināt, cik steru ir papīrmalkas krājumā. Devāmies apskatīt tehniku, ar kuru var izvest no meža materiālus. Varējām uzkāpt uz kvadrācikli, kam aizmugurē picāķēta piekabe, un pat to iedarbināt. Bet vislabāk man patika pietura, kurā iepazīnāmies ar arboristu darbu. Mēs paši varējām iesties viņu vietā un mēģināt uzrāpties kokā. Pamazām šis pasākums man iepatīkās. Es domāju, ka vajadzētu šādus pasākumus rīkot katru gadu un aicināt piedalīties arī vecāko klašu skolēnus.”

Jana, 3.klases skolniece: „Man patika, ka mūs sagaidīja Pūce un Meža vīrs. Mums visiem patika pieturā „Dzīvnieki mežā”, jo varējām apskatīt daudz dzīvnieku izbāzeņus un ādas. Mežsargs Rinalds mums mācīja, kā atšķirt dzīvnieku pēdas un kā mednieki nosaka dzīvnieku skaitu mežā. Izrādās, ka, uzmanīgi staigājot pa mežu, var atrast riekstus šokolādē!”

Kaspars, 3.kl. skolnieks: „Man vislabāk patika pieturā „Trāpīgais mednieks”, jo es pirmo reizi pamēģināju šaut un trāpīt mērķi.”

Linda, 3.kl. skolniece: „Es pirmo reizi pati pagatavoju putnu būri.”

Jānis, 3.kl. skolnieks: „Meža dienās es uzzināju, kādi dārgumi atrodami mežā, bet „Alniņa namiņā” nogaršoju ceļmallapu košļeni. Mēs paveicām visus uzdevumus visās sešpadsmit pieturās un par to saņēmām saldo balvu.”

Paldies organizatoriem par rūpīgi izplānoto un saturīgo pasākumu! Skolēni šajā dienā bija lieli ieguvēji, jo jaunas zināša-

Foto Normunds Kažoks

nas guva nevis sēžot pie datora vai grāmatām, kas arī var būt noderīgi, bet paši visu varēja apstaustīt, pamēģināt, pagaršot, pagatavot un izpētīt.

Ingrīda Zilgalve
skolotāja

Savas izjūtas atklāj Priekuļu vidusskolas skolniece Elīna Radziņa

Piedalījos arī es un mana klase. Sākumā, kad gājām uz biatlona trasīti, domājām, ka nekas labs tas nebūs, jo laiks nebija no tiem milīgākajiem, bet vēlāk mūsu domas mainījās. Norises vietā mums iedeva anketu, karti un jautājumus, uz kuriem jāatbild. Katrs kontrolpunkts bija savādāks. Mūs sagaidīja smaidīgi, priecīgi un ziņoši cilvēki, kuri stāstīja par mežu un tā bagātībām.

Mēs ar klasi nespējām izstaigāt visus kontrolpunktus, jo katrā centāmies uzmanīgi izpildīt paredzēto. Mūsaprāt, visinteresantākās pieturvietas bija „Trāpīgais mednieks”, kurā varējām šaut ar gaisa bisēm pa krītošiem mērķiem - tad izjutām īstu azartu. Vēl ļoti patika arboristu sagatavotā izklaide, kad pietiprināti trosēs vilkāmies augšā pa kokiem. Kaut ko tādu vēl neviens no mums nebija piedzīvojis. Protams, interesanti bija dzirdēt arī stāstījumu par meža stādīšanu un izmēģināt to pašiem, saprast, kā ražo papīru un iemācīties izmērīt kokmateriālu tilpumu, nogaršot ceļmallapu ievārijumu. Pusdienās ugunskā cepām desiņas. Svaigā gaisā viss garšo

vislabāk! Skatoties uz pārējiem, man bija sajūta, ka patika visiem, kas tur bija nokļuvuši.

Tā kā šis pasākums notika piektdien un sestdien, tad es ar savu ģimeni turp aizbraucu arī otrā dienā. Laiks bija lielisks. Manuprāt, šis pasākums bija piemērots dažāda vecuma cilvēkiem, jo bija gan Z(in)OO aktivitātes bērniem, gan arboristu kāpelēšana pa kokiem jauniešiem, gan „trāpīgais mednieks” tētiem un „silta, jauka istabiņa” mammām. Manai mammai īpaši patika vieta, kur varēja pārģērbties par dažādiem, ar mežu saistītiem tēliem. Mamma gribēja pārtapt par mušmiri. Tētim interesanta saruna izveidojās otrajā kontrolpunktā - par meža putniem, medībām. Mūsu ģimeni pārsteidza tas, ka kontrolpunktos nepārtaukti bija apmeklētāji. Manuprāt, tas ir lieliski, ka cilvēki ir aktīvi un piedalās uz dažādos, interesantos pasākumos.

Jāsaka liels paldies organizētājiem par lielisko izklaidi tik jaukā sestdienas dienā. Patika gan mazajam brālīnim, gan man un manai mātai, gan mūsu vecākiem - mežu inženieriem. Tā kā pasākuma mērķis bija ieinteresēt cilvēkus par mežu un to, ko varam darīt mežā, manuprāt, viņiem tas ir izdevies. Es domāju, ka būtu ļoti jauki, ja šāda tipa pasākumi notiktu biežāk, un vēl priecīgāka, ja tas būtu arī nākamgad tepat Priekuļos. Varu no visas sirds teikt - **PALDIES!**

Elīna Radziņa
6.a klases skolniece

Astotie veiksmīgi dodas savā „Izlūgājienā”

foto Sandra Sprance

„Vides diena Mārsnēnu pamatskolā pirmoreiz notika 2008.gada maijā. Kopš tā laika katru otro gadu to rīkojam, piedāvājot skolēniem parādīt zināšanas augu, dzīvnieku pazīšanās, nostiprināt icmaņas shēmu zīmēšanā, atkritumu šķirošanā. Lai tiktu galā ar uzdevumiem, svarīga arī prasme sadarboties, izturība un veiklība”- stāsta dabaszinību skolotāja Aus-

ma Skrastiņa.

Šopavas, atkal pulcējāmies pasākumam. Saņēmām no skolotājas Ausmas informāciju par dienas norisi, skolēni devās „ekspedīcijā” pa 7 pieturām. Pirmā pietura skolas zālē saucās „Meža dzīvnieki”. Te ekspozīciju ar dēla Agra kolektīva biedru nometītajām trofejām un dzīvnieku izbāzeņiem bija iekārtojies Medību kolektīva Lisu-

Vides diena Mārsnēnos

pe vadītājs Vilis Bernāts. „Kolekcija tapusi aptuveni piecu gadu laikā. Šopavas sakārtotajam stendos, lai varētu transportēt un parādīt interesantiem” - tā Vilis Bernāts.

Nenoliedzami, vislielākā interese bija par aļņa galvas izbāzeņiem. Interesanti bija arī dažādie putni: žagata, irbe, arī eksotiskāki - fazāns, bet arī tas pašu nometīts, tikai audzētavā, ne mežā. „Pie mums nedzīvo arī mednis, šis no Mazsalacas pusēs” - ar informāciju neskojotais mednieks. Bērni teica, ka tas esot ļoti līdzīgs mazam tītaram.

No mednieka uzzinājām, ka mūsupusē saviesies daudz lūšu. Arī skaistā dzīvnieka āda bija viens no interesantākajiem eksponātiem. Un vēl vēsts reklāmas iespaidotājiem - „bebra kunga” zobī nu nepavisam nav baltu un skaistu kā reklāmās - tie ir koši oranži! Šajā pieturā vajadzēja pildīt arī uzdevumu - pazīt dzīvnieku pēdas.

Ābeļdārzā bija izveidots zirnekļa tīkls, pa to vajadzēja pārvie-

toties uzmanīgi, lai neieskanētos zvaniņš. Ja tas notika, bija jāsāk viss no gala. Te uzvaras laurus plūca pirmklasnieki, viņi bija tikai trīs. Tāds pats rezultāts arī 4.klases skolēniem. No lielajiem uzvarēja astotie.

Pieturā „Vēro!” klašu kolektīvam izsniedza 10 fotogrāfijas, kurās no dažādām vietām fotogrāfa skola. Uzdevums - uzzīmēt skolas apkārtnes shēmu, atzīmēt tajā vietu, kur stāvējis bildes autors. Vērtēja atrastās vietas precizitāti. Uzvaras lauri 2. un 5. klasei.

Zālajā pie ēdamzāles, pildot uzdevumu, izveidojās „Tārps”, kuru veidoja skolēni ar aizsietām acīm, sastājušies vilcieniņā. Pēdējam rokā tīkliņš un acis vaļā. Pārvietojoties visiem kopā, jāsalasa izmētie atkritumi. Runāt drīkstēja tikai pēdējais dalībnieks, jo viņš vada vilcienu pēc atkritumiem, bet pirmais paceļ un dod tos atpakaļ. Te vajadzēja prast paklusēt un ļaut strādāt vilciena vadītājam, jo citādi varēja salasīt soda sekundes.

Pasmīgākais bija 4. un 7. klases vilcieniņš.

Netālu no „Tārpa” pletās „Purvs”. Pāri pār to varēja tikt, izmantojot papīra kastes. Viena kaste bija iedota pa virsu. Vajadzēja izdomāt, kā to izmantot. Veiksmnieki - ceturte un sestie.

Sporta laukumā bija jādodas „Izlūgājienā”, sasiens kopā labās vai kreisās kājas un tā pārvietoties pa sporta laukumu, pārvarot dažādus šķēršļus. Tas nebija viegli, tāpēc arī uzvarētāju lauri lielākajiem no katras klašu grupas - ceturtejiem un astotajiem.

Pēc labi paveikta darba katrs klases kolektīvs saņēma diplomu un saldo balvu. „Par saliedētāko un organizētāko, pēc tiesnesu domām, tika atzīta 8.klase. „Ļoti atbildīgi startēja 4. klases skolēni.

„Paldies tiesnešiem un „Vides dienas” dalībniekiem par atsaucību un azartu, pildot uzdevumus pieturās! Tiksimies nākošreiz!”

Līga Pētersone
skolotāja

Priekuļu vidusskolā

◆ Mājturības olimpiāde

25. aprīlī Priekuļu vidusskolā notika 8. atklātās valsts mājturības/mājsaimniecības olimpiādes „Uguns” otrā kārtā. Pirmo reizi tā tika rīkota ārpus Rīgas. Olimpiāde norisinājās divās kārtās. Pirmajā kārtā dalībniekiem bija jācēlta izvēlētajā rokdarbu tehnikā darināta somiņa. Darbi tika saņemti no 286 skolēniem. Uz otro kārtu tika uzaicināti 50 skolēni, kuru darbus varēja aplūkot veikalā – salonā „Modes Essence”, un 36 skolotāji no visas Latvijas. Kamēr skolēni pildīja olimpiādes uzdevumu – darināja rotaslietas atbilstoši tēmai „Ugunspuķe”, skolotāji strādāja radošajā darbnīcā, kuru organizēja „Dansukker” un „Rīgas Piena kombināts” – gatavoja dažādus gardumus. „Coats Latvia” pārstāvis iepazīstināja ar jaunākiem materiāliem, tehnoloģijām un to pielietojumu. Pārstāvis no „Brother” palīdzēja apgūt pamatprasmes mašīnizšūšanā.

Pēcpusdienā, kad savu darbu sāka vērtēšanas komisijas, olimpiādes dalībniekiem bija iespējams relaksēties baseinā „Rifs”, kur skolotājiem tika piedāvāta ūdens aerobika, vai vērot Priekuļu vidusskolas robotikas kluba paraugdemostrējumus, iepazīties ar Latvijas ražoto kosmētiku „Evita” un saņemt balvas no žurnāla „Rokdarbi” redaktora Dzintras Šulces.

Lai noorganizētu šāda līmeņa pasākumu darbu ieguldīja gan skolas direktore, gan skolotāji un darbinieki, tādēļ īpašu gandarījumu sniedza dalībnieku atzinīgie vārdi par pasākuma norisi un izteiktā vēlme arī citugad pulcēties Priekuļos.

Brigita Zēmele

Apvienoto novadu Mājturības un tehnoloģiju skolotāju metodiskās apvienības vadītāja

◆ Baltic Robot Sumo 2012

„Cāļus skaita rudenī...” bet pie mums, Priekuļu vidusskolā, tas

notiek pavasarī, kad pagājušas visas lielās sacensības un konkursi.

Prieks par mūsu jauniešu sasniegumiem robotikā. 21. martā Robotikas sacensībās Tartu mūsu komanda izcīnīja 2. vietu.

12.maijā Starptautiskajā izstāžu centrā Ķīpsalā lielākajā robotikas pasākumā Baltijā – **Baltic Robot Sumo 2012** - piedalījās arī mūsu jaunieši – Jēkabs Kokars, Mārcis Jermacāns, Reinis Sotnieks. Tikai nedaudz pietrūka līdz iekļūšanai labāko trijniekā – bijām ceturtnieki. Tagad gatavosimies nākošajām sacensībām rudenī, kuras notiks Tallinā.

19.maijā Latvijas Universitātes Cietvielu fizikas institūtā notika ikgadējās Latvijas Saules kausa sacensības, kuras norisinājās jau piekto reizi. Skolu jaunieši tajās piedalījās ar pašu izdomātu un izgatavotu mašīnas, laivas vai lidaparāta modeli, kuru darbina tikai ar Saules enerģiju. Mūsu skolas audzēkņi katru gadu gūst labus rezultātus. Šajā gadā Jē-

kabs Kokars atkārtoti izcīnīja 1.vietu Tautas klases mašīnu ātruma trasē un 2. vietu mašīnu kopēja startā.

Lielu paldies sakām Priekuļu novada pašvaldībai, Priekuļu vidusskolas direktorei un Jēkaba Kokara tētim par sniegto atbalstu.

Brigita Zēmele

fizikas skolotāja

◆ Skan pēdējais skolas zvans

18.maija vēsajā rītā Priekuļu vidusskolas skolēni un skolotāji pulcējās skolas pagalmā, nedaudz satraukti, bet priecīgi, lai kopā ar 37 devīto klašu un 18 divpadsmitās klases skolēniem svinētu pēdējo mācību dienu. Devītie un divpadsmitie, protams, piesaistīja uzmanību jau ar savu ierašanos, kas parasti notiek netradicionālā, asprātīgā veidā. Šogad devītā klase ieradās ar kemperi, bet divpadsmitie piebrauca baloniem rotātās

mašīnās.

Skolēni saņēma uzmundrīnājumus un laba vēlējumu eksāmenos no saviem skolas biedriem, skolotāji pateicības vārdus un humora devu no topošajiem absolventiem.

Īpašs gandarījums par 9.un 12.klašu skolēniem, kas mācību gadu pabeiguši ar labām un teicamām sekmēm - 9.klasēs – **Klāvs Linde, Marta Kaparkalēja, Kate Radziņa**. 12.klasē – **Tamāra Gaile, Artis Sproģis**. Labi mācījušie arī Jēkabs Kokars (9.kl.), Toms Apša (9.kl.), Dāvids Mucenīks (12.kl.), Madara Ostrovska (12.kl.), Rūta Osrovska (12.kl.)

Atbilstoši skolā izstrādātajai kārtībai skolēni saņēma naudas balvu un atzinību vai atzinību. Savukārt skolas darbiniekus un ciemiņus daudzus pavasarus priecēs 9.klašu skolēnu un vecāku dāvinājums – ceriņi.

Anita Skrašņina *direktora vietniece izglītības jomā*

Topošie mākslinieki

Mākslas skolas Priekuļu absolventi priecīgi par saņemtajiem diplomiem

foto: Māris Buholcs

Mākslas skolas audzēkņiem maijs ir saspringtākais mēnesis gadā, - jāgatavojas darbu skatēm, jāsakārto krāsu kastes vasaras prakses darbiem, bet daļai audzēkņu cītīgi jāstrādā pie skolas beigšanas noslēguma darbiem.

Mākslas skolu šogad pabeidza 25 topošie mākslinieki – 7 no

tiem mācījās skolas Priekuļu filiālē. Kristīne Fundure, Amanda Marija Sproģe, Luīze Katrīna Viņāde, Sintija Lukmane, Linda Lezdiņa, Madara Mūrmane un Ričards Titovs.

Tagad šo jauniešu darbus var aplūkot izstādē Cēsu izstāžu namā. Prieks par paveikto ir pašiem

audzēkņiem, viņu vecākiem, draugiem. Skolotājiem ir gandarījums par sava darba rezultātiem. Īpašs lepnums ir par tādiem skolas beidzējiem kā Amanda Marija Sporģe, kuras beigšanas apliecībā visas atzīmes ir 10. Madaras Mūrmanes sekmes novērtētas tikai ar 9 un 10.

Katru gadu vasaras praksēs bērni skolā apgūtās zināšanas un prasmes nostiprina zīmējot un gleznojot dabā. Arī šogad no 4.-8. jūnijam audzēkņi skolotāju vadībā savos zīmējumos un gleznojumos attēlos Cēsu un Priekuļu ainavas, studēs mazpilsētas arhitektūru, dabas formas, radīs noskaņas, bet 40 bērni no 11.-15. jūnijam dosies praksē uz Palamusi Igaunijā. Šeit jāsaka īpašs paldies Priekuļu novada pašvaldībai ne vien par Priekuļu filiāles uzturēšanu visu mācību gadu, bet arī par atbalstu vasaras praksēs piešķirot braucieniem autobusu.

Šis mācību gads skolā bija veiksmīgs ne tikai ar bērnu radošās kvalitātes izaugsmi, bet arī ar iespēju pieaugušajiem novada iedzīvotājiem radošā atmosfērā satūrīgi pavadīt brīvo laiku. Lauku atbalsta dienesta rīkotajā projektu konkursā, projekts „Mūžu dzīvo, mūžu mācīs” ieguva finansējumu radošo darbnīcu aprīkojumam. Ir iegādātas uzstādītas kokapstrādes un keramikas iekārtas – koka virpa, universāls darbagalds ar zāģēšanas, ēvelēšanas

un frēzēšanas funkcijām, skaidu nosūcējs, kā arī keramikas virpa un apdedzināšanas krāsns.

Prieks, ka uz šīm nodarbībām ierodas pieaugušie, kuri atklājuši velmi savām rokām gatavot interesantas lietas savam un draugu priekam. Gandarījums pedagogiem, ka uz šīm nodarbībām ierodas arī bijušie skolas audzēkņi.

Šobrīd skolotāji domā arī par nākamo mācību gadu, tāpēc 5., 6. un 7. jūnijā plkst.11:00 Cēsu pilsētas mākslas skolā notiks iestājkasāmeņi 2012./2013. mācību gadam.

Pirmo reizi skolā uzņemsim arī 5-6 gadu vecus bērnus. Plašāka informācija par uzņemšanu Mākslas skolas mājas lapā www.cesumakslaskola.lv tālr.64124274

Lai veiksmīgs mācību gada noslēgums, lai patīkama, saulaina vasara, visiem esošajiem, topošajiem skolas audzēkņiem, viņu vecākiem un pedagogiem!

Vilnis Kļaviņš

mākslas skolas direktors

Kopā mēs varam vairāk

Priekuļu vidusskolas skolēni mācību gada laikā, ne tikai čakli mācās, bet piedalās arī daudz dažādās ārpus stundu aktivitātēs. Protams tas prasa enerģiju, bet savukārt bērni iegūst papildus zināšanas, pilnveido sevi dažādās jomās.

Liels paldies arī vecākiem, ka šajās aktivitātēs viņi atbalsta savus bērnus, sapratne un pleca sajūta bērniem ir ļoti nepieciešama.

✓ Projektu nedēļas ietvarā Priekuļu vidusskolā norisinājās **galda hokeja turnīrs**, kurā varēja piedalīties 3. – 12. klašu skolēni. Pēc skolas turnīra labākie dalībnieki tika aicināti piedalīties Inčukalna galda hokeja klubā čempionātā. Puikas: **Artis**

Gailis, Rūdolfs Kamarūts, Mārtiņš Gailis, Artūrs Lielbādis, Edijs Norvelis atgriezās ar medaļām un jaunu galda hokeju, kur pilnveidot savas prasmes.

✓ 1.a klase piedalījās **zīmēšanas konkursā**: „Dieva varenie darbi”, kur visi saņēma diplomus, bet 3 labāko darbu autori **Matīss Kavickis, Marta Seidova, Dana Kaškure** devās uz Rīgu pēc specbalvas – Pastaiga pa Vecrīgu, pusdienas un atrakcijas atpūtas centrā „LIDO”

✓ Jau trešo gadu mūsu skola piedalās „Jauno satiksmes dalībnieku forumā”. Uz sacensībām Cēsīs aizvedām 8 komandas, no kurām pieredzes bagātā komanda „Esi aktīvs”, skolotājas Sandras Pupures vadībā, ieguva 3.

Māra Mote, Gustavs Balodis, sk. Sandra Pupure, Viesturs Bēmis, Rūdolfs Kamarūts, Madara Aļļena, Niāra Izaka

vietu, starp 14 komandām. Pārējie dalībnieki ieguva pieredzi, atzinības rakstus, un T-krekļus ar sacensību un sponsoru logo.

✓ 12.maijā piecas 4. klašu meitenes: **Rēzija ozoliņa, Nora Evija Bērziņa, Laura Balode, Dana Sudakova, Megija Maraуска**.

devās skolas godu aizstāvēt 21. **Bībeles olimpiādē**, no kuras atgriezās ar Diplomu no radošā konkursa, kurā dejoja deju „Jēzus ir mans supervaronis.”

Veiksmīgi Priekuļu vārdu aizstāvēja arī Priekuļu un Jāņmuižas Valsts tehnikuma audzēkņi Oskars Niks Mālnieks, kurš teorētiskajā testā ieguva 2.vietu.

Ruta Purvinska *skolotāja*

Ģimeņu svētki novadā

Katru gadu 15.maijā tiek atzīmēta Starptautiskā Ģimenes diena, kuru pasaulē svin jau kopš 1994.gada. Arī Priekuļu novadā ģimenes dienas atzīmēšana ir kļuvusi par tradīciju. Šogad ģimenes dienai veltītie pasākumi tika svinēti visā novadā. Svētkus atklāja Mārsnēnu skolas audzēkņu koncerts māmiņām 11.maijā. Pēc koncerta Ģimenes atbalsta centra "Putni" darbinieki sadarbībā ar Jauniešu centru "Apelsīns" piedāvāja ģimenēm dažāda veida aktivitātes un radošās darbnīcas. Katram apmeklētājam bija iespēja izveidot savu "Sapņu ķērāju", kā arī iemācīties gatavot greznas puķes no salvetēm un krāsainajiem papīriem. Ģimenes ar prieku un interesi izmantoja ie-

spēju piedalīties aktivitātēs un apgūt jaunas iemaņas papīra puķu veidošanā.

13.maijā, svētdien – Veselavas Tautas namā vecākiem un bērniem bija iespēja piedalīties radošajās darbnīcās - no krāsainām smiltīm veidot kompozīcijas stikla pudelēs, spēlēt teātri, uzņemt savu ģimeni un piedalīties dažādās rotaļās.

Savukārt Liepas kultūras namā ģimenes tika gaidītas 15.maijā, lai kopīgi bērni ar vecākiem izgatavotu gan "Eko sejiņas", gan "Sapņu ķērājus", kuros varēs noķert sliktos sapņiņus. Kad ģimenes bija aktīvi darbojušās un priecājās par saviem radošajiem darbiņiem, tad visi kopā gan bērni, gan vecāki tika aicinā-

ti kopā noskatīties multiplikācijas filmu. Arī Veselavā un Priekuļos ģimeņu dienai veltīto pasākumu noslēgumā ģimenes varēja noskatīties jauno Studijas Rija multiplikācijas filmu „Lote un Mēnessakmens noslēpums”.

Bet pirms filmas Priekuļu Kultūras nama telpās ģimenēm bija iespēja kopīgi piedalīties dažādās radošās aktivitātēs, sporta atrakcijās un iemūžināt ģimeni kopējā fotogrāfijā.

Ģimenes dienas ietvaros piedāvātie pasākumi deva iespēju ģimenei pavadīt pēcpusdienu visiem kopā jauki un interesanti.

Gunta Smutova
ĢAC "Putni"
sociālā darbiniece

Radošā darbošanās kopā dod pozitīvu lādiņu visai ģimenei

Spraigās maija dienas PII "Mežmalīņa"

Pirmsskolas izglītības iestādes „Mežmalīņa” bērniem un darbiniekiem fināla taisnē ieciet pirmais gads, kopš darbojamies Comenius projektā. Tajā iesaistītas 4 dalībvalstis – Latvija, Vācija, Beļģija un Apvienotā karaliste. Tā kā Comenius programma ir mūžizglītības programma, mācīties un izglītoties var ne tikai bērni, bet arī pieaugušie. 2011.gada decembrī skolotāja Inese Iesmiņa un vadītājas vietniece izglītības jomā Ilze Freimane devās pieredzes

apmaiņā uz Vāciju un Beļģiju, bet 2012.gada aprīlī Bowburnas pirmsskolas izglītības iestādi Anglijā apciemoja skolotājas Gunta Meļķe un Liene Radvilaviča. Skolotājas ieguvušas ne tikai brīnišķīgu pieredzi pirmsskolas izglītības darbā, bet arī izvērtējušas, kas mūsu izglītības sistēmā vērtīgāks – piemēram, bērnu trīsreizēja ēdināšana dienā, telpu plašums, āra vide.

Maija mēnesī bija pienācis laiks projekta dalībvalstu pedagogus uzņemt ciemos savā iestā-

dē. 30.aprīļa pēcpusdienā viesierādās Rīgā, kur pavadīja arī nākamā dienu, jūsmojot par Vecrīgu, apciemojot Rīgas jūrmalu.

2.maija rītā ciemiņi jau varēja priecāties par muzikālo sveicīti, baudīt siltas brokastis un pusdienas, vērot pedagoģisko procesu brīvdabā mūsu PII „Mežmalīņa”. Arī nākamā diena pagāja, vērojot mūzikas nodarbības, sporta aktivitātes gan telpā, gan dabā. Viesi aktīvi piedalījās integrētajā āra nodarbībā kopā ar Sprīdīšu grupas bērniem. Pusdie-

nas laikā iestādes darbinieki pulcējās vides izglītības centrā, lai vērotu vācu, angļu un beļģu kolēģu prezentācijas par darbu savās pirmsskolas iestādēs, iepazīstīnāt ar īpašo, specifisko apmācības procesā.

Pēcpusdienās viesiem centāmiem parādīt skaistākās vietas Priekuļos un Cēsīs – peldbaseinu „Rifs”, jaunveidoto Saules parku, Svētavotu, Cēsu Viduslaiku pili, kurā viesiem brīnišķīgu pārsteigumu sagādāja kora Venden uzstāšanās.

Visa mācību gada laikā projek-

ta ietvaros iestādes darbiniekiem bija iespēja papildināt savas angļu valodas zināšanas, kuras viesu uzņemšanas reizē lieti noderēja.

Prieks par kolēģiem, kuri veltīja laiku, lai būtu kopā ar viesiem arī vakara stundās, veicot gida, tulkus, šofera, viesmīļa u.c. pienākumus.

Liels paldies šoferītim Jānim Liepiņam par atsaucību, sapratni un precizitāti!

Ilze Freimane
PII „Mežmalīņa”
vadītājas vietniece
izglītības jomā

Pirmsskolnieki ieelpo pavasari Daugavas krastos

A. Pumpura muzejā Lielvārdē

Ar Amatas novada apvienotās izglītības pārvaldes laipnu atbalstu un pirmsskolas metodiskās apvienības vadītājas Ilzes Freimanes gādību, 23. maijā 44 pedagogi no tuvākām un tālākām pirmsskolas izglītības iestādēm noslēdzot mācību gadu devās

pieredzes apmaiņā uz gleznaino Daugavas krastu. Pirmā pieturas vieta lillā ceriņziedu mākonī ieskauta bija Lielvārdes novada PII „Pūt Vējiņi.” Šeit mūs sagaidīja ar tikko ceptiem pirāgiem, pašcepto maizīti, medu ar audzinātāju un bērnu sagatavotu uzvedu-

mu. Neizpalika ekskursija pa iestādi, kuras laikā pedagogi guva vērtīgas idejas savam turpmājam darbam. Teritorija ap bērnu dārzu mērojama 3 hektāru lielumā, likās, ka esam nonākuši botāniskajā dārzā. Puķu daudzveidība, ziedoši koki un krūmi, rūpes par tiem bērniem jau no agras bērnības iemāca mīlēt dabu.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Andreja Pumpura muzeju, kurā mūs sagaidīja jaukā gide Irēna. Šādu muzeja apmeklējumu es novēlu piedzīvot katram. Stāstot par varoņepos autora dzīvi un daiļradi, gide tēlos lika iejusties mums pašiem. Tā kā mūsu pulkā bija tikai viens vīrietis, kuram jau tika iedalīta loma, tad galveno lomu, proti, pašu Andreju Pumpuru nācās spēlēt man. Šķiet, tēlā iejutos labi, jo pēc izrādes saņēmu labas atsauksmes un komplimentus. Var jau stāstīt biogrāfiju un daiļ-

radi stāvēt pie stenda un rādīt fotogrāfijas, bet, ja dota iespēja visu to izdzīvot caur sevi, tad ieguvums ir lielāks. Viesiem noteikti ieteiktu apmeklēt šo muzeju!

Izstaigājām Lielvārdes parku, pagulējām Lāčplēša gultā un devāmies tālāk uz Ikšķiles PII „Urdaviņa.” Šeit laipni sagaidīja, izrādīja plašās un gaumīgi iekārtotās telpas. Pirmo reizi redzējām kā darbs rit 17 grupu pirmsskolas iestādē (ar bērnu skaitu 390). Skatījāmies multfilmu, kura tapusi projekta ietvaros - bērniem, pedagogiem un profesionāliem multiplikatoriem sadarbojoties. Multfilmas sižets stāsta par to kā tapis bērnu dārzā „Urdaviņa”, zīmējumu filmaiņai zīmējuši bērni paši.

Kad bijām sasmēlušies jaunās idejas, devāmies uz pēdējo apskates objektu - Špakovska parku Ogrē, kur mūs laipni sagaidīja un pa takām izvadāja, parka

īpašniece Benitas kundze. Šeit vietu atraduši dažādu sugu koki un krūmi, kuri atceļojuši gan no Salaspils botāniskā dārza, gan Kalsnavas arborētuma u.c. vietām. Kā viss smaržoja, jo ziedēja gan koki, gan krūmi! Redzējām interesantu akmeni, kuram sirds forma. Parka īpašniece pastāstīja, ka zintnieki esot konstatējuši šajā vietā spēcīgu enerģiju.

Tā mēs idejas, smaržas, prieku sasmēlušies devāmies mājup. Man, manām kolēģēm „Mežmalīņā”, domāju arī pārējiem ekskursijas dalībniekiem interesantā, labi organizētā ekskursija ļoti, ļoti patika. Par to liels paldies Uldim Blīgznam un mūsu Ilzītei.

Ar nepacietību gaidīšu nākošo šāda veida izbraucienu, kurā var gūt idejas, enerģiju, prieku!

Dace Lezdiņa
PII „Mežmalīņa” skolotāja

Neaizmirstamā diena Rīgā

Šā gada ziemas un pavasara mēnešos labdarības projekta „Garā pupa” ietvaros visā valstī tika organizētas ekskursijas bērniem, lai dotu iespēju viņiem iesaistīties dažādos kultūras procesos. Kopš janvāra norisinājušās jau 7 šādas ekskursijas uz Rīgu, kurās devušies kopā 503 bērni vecumā no 6 līdz 12 gadiem no 13 Latvijas novadiem.

Arī Priekuļu novada 32 bērniem 28. aprīļa rītā sākās saulains un cerību pilns, jo bija pienākusi sen gaidītā diena. Pirmais ekskursijas apskates objekts Rīgā bija - Saules muzejs, tur bēr-

nus sagaidīja jaukas un laipnas muzeja darbinieces. Liels bija bērnu pārsteigums, ka tieši Latvijā atrodas pirmais un pagaidām vienīgais Saules muzejs Eiropā. Ar apbrīnu bērni varēja vērot, kā tik daudz dažādu „Saules” figūru izdevies savākt vienuviet. Interesantas lietas bērni uzzināja par sauli, piemēram, ka dažām tautām vārds „saule” ir vīriešu dzimtē un līdz ar to tā tiek attēlota ar ūsām. Jauks brīdis bija radošajās darbnīcās izkrāsot katram savu saulīti un baudīt arī smaržīgu tēju ar gardiem cepumiem.

Pēc Saules muzeja apmeklējuma, bērnus gaidīja gide Jolanta, lai parādītu Vecrīgas nozīmīgākās un skaistākās vietas. Šīs ekskursijas laikā bērni varēja nopelnīt konfektes, ja pareizi atbildēja uz gides jautājumiem. Pēc iepazīšanās ar seno Rīgu, visus gaidīja garšīgas pusdienas LU studentu ēdnīcā.

Ceļā uz Zooloģisko dārzu daži bērni atzinās, ka vēl nekad nav tur bijuši, tādēļ jo īpašs prieks apskatīt daudzus zvērus un zvēriņus. Tikai šķita, ka atvēlētais laiks skrien vēja spārnēm. Savukārt apmeklējot Leļļu

teātri, daļa bērnu teica, ka beidzot ir piepildījies viņu sapnis nokļūt un redzēt istu Leļļu teātri. Izrāde „Snaudošā puķa pasaka” pagāja smieklos un jautrībā.

Dodoties mājup, noderēja projekta „Garā pupa” darbinieku sarūpētā ceļamaize, kura pēc jaukās un garās dienas notikumiem likās tik garda.

Visi dienas pasākumi un aktivitātes bija interesantas, pārdomātas un precīzi izplānotas, ne mirkli bērniem nebija garlaicīgi.

Bērni mājās atgriezās nogu-

ruši, emocijām bagāti, taču laimīgi, ka piepildījušies sen loloti sapņi.

Paldies Biedrības „Ascendum” darbiniekiem par projekta „Garā pupa” veidošanu, arī atsaucīgajam autobusa šoferim Normundam Vālem, Priekuļu novada pašvaldībai un Sociālā dienesta Ģimenes atbalsta centra „Putni” darbiniekiem par iespēju piedalīties šajā jaukā un interesantajā ekskursijā!

Gunta Smutova
ĢAC „Putni” sociālā darbiniece

Cilvēki mums līdzās

Ja, ejot pa Liepas centru, jums gadās redzēt pastaigājamies cienijama vecuma kungu ar baltu spieķi tad ziniet, tas noteikti ir Herberts Blūms.

Tuviniekiem viņš vienkārši ir Herbis, bet Latvijas alpinistu plejādei viņš ir boss vai misters, tas - aiz cieņas par Herberta ieguldījumu Latvijas alpinismā un kalnu tūrismā. Herberts dzimis 1941.gada 15.maijā Seces pagastā, Jēkabpils pusē. Pēc Seces pamatskolas beigšanas 1957.gadā Herberts braucis ar riteni un pēkšņa domā, kā zibens uzplaiksnījums, ienākusi prātā – jāiet mācīties tur, kur var iegūt visplašākās zināšanas. Tā viņš devās uz Rīgu kur uzsāka mācības metālapstrādes nozarē Rīgas Industriālajā tehnikumā. Pabeidzis tehnikumu, jaunais speciālists uzsāka darbu Rīgas Elektromašīnbūves rūpnīcā kā virpotājs. 1961.gadā Herbertu kā labu metālapstrādes speciālistu uzaicināja strādāt specializētajā konstruktoru birojā Rīgas tehnoloģisko rīku rūpnīcā, kur tika nostrādāti daudzi gadi.

Herberts ir karalaika zēns ar visām no tā posta izrietošajām sekām. Kā jau zēniem bija pierasts, viņus interesēja pēc kara atrastā municija un ieroči. Cik jaunu zēnu tolaik nesakropļojās un neaizgāja bojā ar tiem darbojoties... Šāds

liktenis nepagāja garām arī Herbertam, tika traumēta acs. Bērnības trauma atsaucās vēlākā dzīvē, kad sāka pasliktināties redze. Tas kļuva par iemeslu invaliditātei. Bija izmaiņas dzīvē, un 1998.gadā Herberts kļuva par liepēni.

Lai gūtu piepildījumu turpmākajai dzīvei, viņš uzsāka nopietni sportot. Sports Herbertam visu laiku ir bijis dzīves prioritāte. Ar labiem panākumiem ir ņemta dalība dažādos sporta veidos, taču visaugstākie sasniegumi un atzinība tika sasniegti kalnu tūrismā un alpinismā. Kalni kļuva par Herberta sirdslietu.

Pa šiem gadiem ir pievarētas daudzas kalnu virsotnes. Ir pabūts Padomju Savienības teritorijā esošajos augstākajos kalnos. 1969.gadā tika iekarota 5700 metrus augsta virsotne Pamira kalnos. Būdam pats kaislīgs alpinists Herbis (alpinistiem viņš arī Boss vai Mistrs), tika organizējis un arī vadījis alpinistu grupas, izstrādājis maršrūtus, apmācījis jaunos alpinistus.

Esot kalnos ir notikuši arī dažādi negadījumi, pēc speciālistu aplēsēm, alpinisms ir viens no bīstamākajiem sporta veidiem pasaulē. Otra sporta mīlestība Herbertam ir skriešana, par ko liecina iegūto diplomu kaudze un

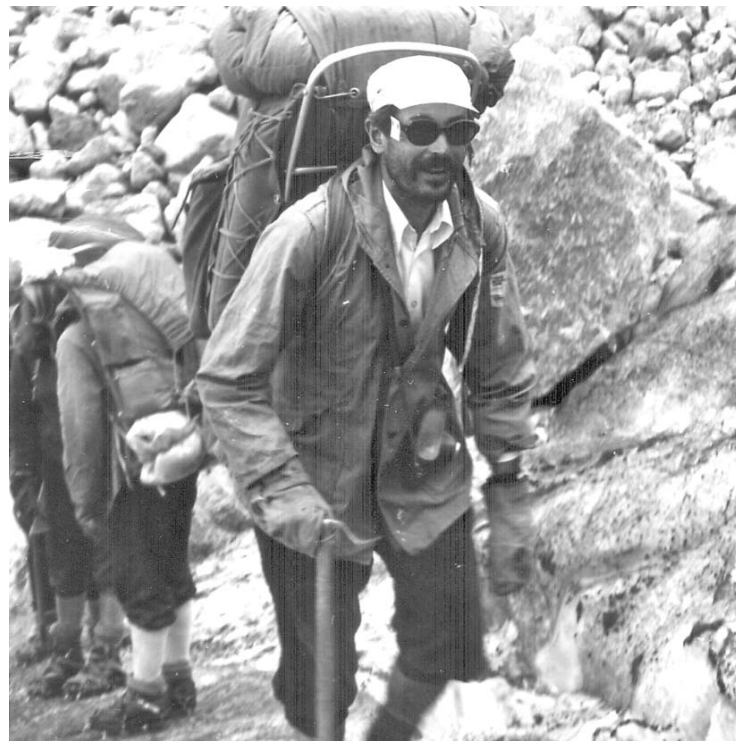

Foto no personīgā arhīva

medaļas. Ir veikts arī maratonskrējieni, pēc kura bija fizisks un dvēselisks pacēlums, taču veicot otro maratonskrējieni Valmierā, Herbertam uzbrauca vieglā automašīna un viņu traumēja, pēc kā krasi pasliktinājās veselība. Neskatoties uz to, pēc pusgada ārstēšanās Herberts atsāka skriet un

pedalīties sacensībās!

1989. gadā, startējot Latvijas izlases sastāvā vājredzīgajiem PSRS komandu čempionātā Azerbaidžānas galvaspilsētā Baku, tika izcīnīta trešā vieta. Pēc tam tika veikti daudzi skrējieni, gūti panākumi ne tikai vājredzīgo sacensībās, bet arī lielā sporta mačos. Ir

skrieti arī Liepas skrējieni.

Kā sāpīgu gadījumu veterāns min kāda Rīgas sporta dispansera ārsta attieksmi pret viņu vājās redzes dēļ, kad tika gandrīz liegta iespēja sportot, taču Herberts to pārvarēja un turpināja sportot, doties kalnos.

Lielāko gandarījumu dzīvē devis ir tieši sports. Vēl 2000.gadā Herberts ar sievu pabija Pireneju kalnos, kur bija kopā ar Latvijas dažādu paaudžu alpinistiem. Sieva saka, ka Herbis ir dzīvojis kalniem... Pats meistars atzīst: „Kalnu pasaule deva iepazīšanās ar daudz, dažādiem interesantiem cilvēkiem, kuri atstājuši neizdzēšamas pēdas manā mūžā”.

Tagad veterāns daudz laika velti dažādas literatūras izpētei, mājās ir grāmatu kalni, milzums fotogrāfiju ar neaizmirstamiem kalnu skatiem. Kādā no alpinistu ekspedīcijas pārskata kladēm ir ieraksts... „Vai tiešām mēs esam bijuši tur, kur vēji ar mākoņiem cīnās!?!”.

Jā, ir piedzīvotas spilgtas un vētraunas izjūtas, bet galvenais, ko Herberts atzīst – „Mēs visi esam Dieva dzirksts radīti un mūsu dvēseles aizvien paliek nemirstīgas!”

Sveicam cienijamo veterānu jubilejā!

Zigfrīds Bitainis

Skrējieni apkārt Liepai

Jau septīto reizi 19.maijā notika gadskārtējais skrējieni "Apkārt Liepai 2012". Šoreiz sportistus un līdzjutējus daba aplaimoja ar saulainu un ļoti jauku dienu.

Skrējienā dalību ņēma 100 dažāda vecuma sportisti, kuri sadalīja medaļas un diplomus 16 vecuma grupās. Kā jau ierasts startēja gan pirmklasnieki, gan pat 70 gadīgi seniori no tuvākiem un tālākiem novadiem.

Atsevišķi tika vērtētas skolu grupas. Pamatskolu grupā ārpus konkurences bija Drabešu internāta pamatskolas skrējēju kluba "Ašais" jaunie skrējēji. Otro vietu izcīnīja mājinieki - Liepas pa-

matskolas sportisti, bet trešajā vietā palika Priekuļu vidusskolas jaunākā komanda. Vidusskolu grupā visātrākie bija Priekuļu vidusskolas sportisti.

Skrējienā piedalījās arī vairāki slaveni sportisti-skrējēji, slēpotāji un biatlonisti. Sportisti izteica pateicību par šādu pasākumu Liepas pagasta pārvaldes vadībai, tiesnešiem un Liepas skolas pavāriem par garšīgo maltīti.

Zigfrīds Bitainis

Liepas sporta koordinators

Atmiņās par pirmajiem skrējieniem „Apkārt Liepai” dalās

pirmā skrējiena galvenā sekretāre Brigita Atare.

Tas bija tik sen pirms 38 gadiem. Mūsu ģimene bija pārcēlusies dzīvot no Liepājas uz Cēsim. Jaunībā abi ar vīru bijām aktīvi sportisti, bet pēc tam iesaistījāmies sporta sacensību tiesāšanā. Priekšroku devām vieglatlētikai.

Mans vīrs Uldis Atars kādreiz bija republikas izlases dalībnieks vidējās distancēs, bet es vieglatlētikas „smagajiem” veidiem – lodes grūšanu un diska mešanu. Reta bija tā nedēļa nogale vasarā, kad nebija jābrauc uz kādām sacensībām. Varētu

teikt, ka mūsu dēls Didzis ir tikpat kā uzaudzis stadionā. Tāpēc nav brīnums, ka arī viņš ir „Saindējies” ar sportu.

1973.gada maijā Vīlnis Imša uzaicināja Uldi uzņemties jauno sacensību „Skrējiena apkārt Liepai” vadīšanu. Tā kā datums bija nopietns – 9.maijs, atteikties nedrīkstēja. Galveno organizatorisko darbu veica rūpnīcas „Lode” aktīvistī. Rūpnīca gādāja arī par balvām. Liekas, ka ne vienās citās sacensībās nepasniegta medaļas no māla. Katru gadu medaļu dizains mainījās. Man uzticēja galvenā sekretāra pienākumus, ko apzinīgi pildīju,

rakstīju nolikumus, skaitīju rezultātus.

Par sacensībām palikušas tikai vislabākās atmiņas. Dalībnieki, kas piedalījās skrējiena, brauca atkal gadu no gada tajā piedalīties. Ar daudziem bijām personīgi pazīstami. Visspilgtāk palicis atmiņā jāņmuižnieks Verners Bārda, kurš sportoja gandrīz līdz savai pēdējai stundīnai. Sacensības izbeidzās līdz ar Atmodu, jo 9.maijs kā uzvaras diena zaudēja savu nozīmi.

Prieks dzirdēt, ka skrējieni ir atdzimis un gūst aizvien lielāku popularitāti.

Brigita Atare

Rubrika – bērnības dienu garša

Uz iepriekšējo rubriku kas ir „Kūča”, atsaucās Līvu skolas mājturības skolotāja Sanita Vilciņa. Pēc Sanitas teiktā kūču biežāk dēvē par kūķi, koču. Tas ir tradicionāls graudu ēdiens, kuru gatavoja Ziemassvētkos, tas simbolizēja dzīvības procesa nepārtrauktību. Parasti kūķi (kūču,koču) gatavoja no grūbām. Uz pannas grūbas apgraudzē brūnas. Sagriež speķi gabaliņos un kopā ar sipoliem apcep. Tad kārtu podiņā (katliņā) pa kārtām grūbas un speķi. Aplej ar ūdeni vai buljonu un krāsni sautē līdz grūbas mīk-

stas. Ja vajag, papildina ūdeni, bet putrai jāsanāk irdenai! Internētā ir vairākas receptes šim ēdienam, bet Sanita izmanto M. Pētersones grāmatīņu „Azāids lauku sētā”. Skolotāja minēja, ka devīto klašu mājturības stundās jāapgūst seno latviešu tradīcijas un ēdieni. Šogad meitenes mājturības stundā cepušas sklandu rausus.

Pārlapojot internetu kādā vietnē atradu vēl vairākus nosaukumus un receptes šim ēdienam. Piemēram, par galveno Ziemassvētku ēdienu allaž uzskatītas kočas, kūķi, kūķes, kūčas jeb tengas. To pagatavo no lobītiem (piestā sagrūstiem) miežu vai kviešu graudiem, kurus vāra kopā ar cūkas galvas pusi; klāt mēdz pievienot arī zirņus un pupas.

Tātad, tik daudz nosaukumu ir vienam ēdienam, ko galdā liek Ziemas saulgriežos, bet kā svinē-

ja un ēda latvieši Vasaras saulgriežus? Ļoti vēlētos, ja par Jāņu dienu svinēšanu dalītos atmiņās, kā arī uzzinātu kādu labu siera recepti vai cita veida pastastu par Jāņu mielastu.

Jauniešiem neliela viktorīna, kas ir „Mīsa”? Atbildes gaidīšu uz tālruni 29408994.

Uzjautājot, skolotājai, kāds ēdiens tradicionāls vai raksturīgs Vasaras saulgriežu svinību laikā? Nākas secināt, ka tas ir Jāņu siers, alus un daudz skanīgu dziesmu. (dziedāšanas).

Sanita atminas, ka jau no vecmāmiņas laikiem mājās uz Jāņiem gatavots maizes kvass. Kvasa pagatavošanai tiek ņemta ļoti laba, rudzu maize. Ļoti laba ir istā „Lāču”, rudzu maize. Tā tiek sagriezta šķēlītēs, ievietota cepeškrāsnī un apbrūnināta. Tad ņem apmēram 10 l silta ūdens un aplej apbrūninātās maizes šķēles. Klāt pievieno ¼ daļu dzīvā rauga un pievieno apmē-

ram 0.5 kg cukuru. Cukuru liek pēc garšas. Var pievienot kaltētas piparmētru lapas. Tad sagatavoto šķidrums divas dienas liek raudzēties istabas temperatūrā vai siltākā vietā uz mūriša. Pēc tam uzlējumu nokāš un pievieno cukuru pēc garšas. Šādu kvasu ļoti iecienījuši bērni, bet trešās dienas rīta kvasam jau parādās pāris grādu vairāk un tas līdzinās aluīnam.

Sanitas kvasu ļoti ļoti novērtējuši un atzinuši kaimiņi. Savulaik arī vīra māte gatavoja kvasu un sanāca kā mazas sacensības, kurai sanāks garšīgāks, vīra mātei iznācis nedaudz stiprāks. Cukura vietā var pievienot arī medu.

Tā kā līdz vasaras saulgriežiem ir mazāk par mēnesi, tad nedaudz no šo svētku svinēšanas tradīcijām.

Vasaras saulgriežu rituāli pamatā ir saistīti ar uguni un ūdeni, kam šai naktī piemīt dzīvinošs

spēks. Tāpēc jāpeldas ezeros un upēs, kas tek pret sauli, vai jāvārtās rasā. Jāņuguni savukārt jādedzina pēc iespējas augstākās vietās, jo ticējumi vēsta, ka uguns nes svētību tik tālu, cik tālu redzams tās spīdums. Uguns jāaizdedz saulrietā un jāuztur degot līdz pat Jāņu dienas rītam. Tāpēc arī pazīstami ticējumi par to, ka nepieciešams visu nakti palikt nomodā, jo kādam taču ugunskurs jāsarģā.

Jāņu gaismā pabijušie cilvēki, tāpat kā apspīdētie lauki un tīrumi, iegūst spēku un auglību. Lai „saule grieztu zelta riņķi Jāņa tēva pagalmā”, tad Saules simbolu – degošu uguns rituli laida no kalna lejā upē vai ezerā. Jauka ir arī pāri ugunskuram lēkšanas tradīcija. Tas jādara, lai atīrītos no visa liekā. Jaunieši lec, sadevušies rokās, lai burvju spēks tos vienotu kopā.

Andra Seređina

No visām dienām es esmu
no visām
reiz visās pa sveci degts un dzests
no visām mūžs dvēseli radis
no visām spārnus krustceļēs
/U. Auseklis/
sveicam mūsu novada maija jubilārus

80 gadu jubilejā
Priekuļos Renāti Norveli; Klaudiju Zelču;
Imantu Šteinfeldu
Liepā Dainu Zariņu

85 gadu jubilejā
Priekuļos Ainu Brivkalni un Kārli Jansonu
Liepā Ilgu Stankeviču un Zigfrīdu Smeļi
Mārsnēnos Klaudiju Bluku

93 gada jubilejā priekulieti Ilgu Daļeckaju

Liepas pamatskola uzņem audzēkņus jaunā
izglītības programmā 2012./2013. mācību gadam
„Pamatizglītības 7.-9.klases vakara programmā”
mācībām neklātienē.
vairāk info pa tālr. 64195444 vai rakstot uz e-pastu
liepask@ccsis.edu.lv

Uzmanību Mārsnēnu iedzīvotājiem

Sākot ar 29.maiju novada domes
izpilddirektora vietnieks Ralfs Saļmo
katru otrdienu no plkst.9:00 – 10:00
pieņems iedzīvotājus Mārsnēnu pagasta pārvaldē

Hei, skolēn!
Hei, skolēn!

Baltās pieneņu pūkas vasaras vējš dzenā pa gaisu, un,
visticamāk, Tev skolas durvis jau ir vērušās ciet!
Sveicam Tevi ar jauko brīvdienu iestāšanos
un aicinām piedalīties

VASARAS LASĪŠANAS KONKURSĀ

Priekuļu pagasta bibliotēkā.
Laikā no 1.jūnija līdz 31.augustam nāc uz bibliotēku,
izlasi 6 no mūsu piedāvātajām jaunākās daiļliteratūras
grāmatām un sagaidi pārsteigumu!

Maijā mūžībā aizvadīti

no Priekuļiem

Laima Eglīte 93 g.v.
Nikolajs Kopiļcovs 63 g.v.

no Veselavas

Vilis Ēriks Bačkīns
73 g.v.

no Mārsnēniem

Pēteris Barons 81 g.v.

Izsakām līdzjūtību
tuviniekiem!

Kultūras afiša JŪNIJAM

Priekuļos

08.jūnijā 19:00	Vokālās studijas „Lietuslāses” Koncerts „DZIESMA JUMS”	Piedalās „Lietuslāses” sadarbībā ar grupu „V.I.A.” un dziedātāju vecāki Ieeja: Ls 0,50
22.jūnijā (laiks tiks precizēts- sekot informācijai)	Priekuļu Saules parkā Jāņu ielīgošana	Piedalās bērnu deju kolektīvs „Tūgadiņš” un vidējās paaudzes deju kolektīvs no Igaunijas Jāņu sumināšana, pastaiga pa dabas taku

Liepā

16.jūnijā 18:00	Izrāde A.Brigadere “Lielais loms”	Teātra kopas “Krams” pirmizrāde. Ieeja Ls.0,50
22.jūnijā 19:00	Jāņu ielīgošanas pasākums pie Liepas kultūras nama	Koncertā piedalās kolektīvi: deju kolektīvs no Palamuses (Igaunija) VPDK “Sadancis”, sieviešu ansamblis “Uguntiņa”, teātra kopa “Krams”

Mārsnēnu estrādē

2.jūnijā 20:00	Pašdarbnieku sezonas noslēguma koncerts	Mārsnēnu estrādē Ieeja Ls 0,50 Grupa "Pusnakts" Ieeja Ls 2,-
22:00	Balle	
30.jūnijs 20:00	G.Milbergs – Skuju Frīdis Komēdija 3 cēlienos „PATIESĪBAS DZĒRIENS”	Lugas pirmizrāde, izrādīs Mārsnēnu amatier teātris
23:00	DISKOTĒKA	Dj. Salvīs

Veselavā

16.jūnijā 14:00	Teātra izrāde R.Blaumaņa „Ugunī”	Teātris ienāk pilī. Teātra studija „Rampa” Režisore: Ināra Čakste Ieeja – Ls 1.-
22.jūnijā 11:00	Atceres brīdis	Pie Igaņu kritušo karavīru pieminekļa, Veselavas kapos.
22.jūnijā 20:00	Jāņu dienas ielīgošana Bērzkroga stāvlaukumā „Skroderdienas Silmačos”	Koncert uzvedumā piedalās: Veselavas Jauniešu deju kolektīvs un teātra studija
30.jūnijā 19:00	Koncerts ”Kam nav 100, tas var!”	Piedalās senioru kolektīvi no Latvijas, Lietuvas, Vācijas, Ukrainas un jauniešu deju kolektīvs „Veselava”.

Informācija Sociālā dienesta apmeklētājiem

Sakarā ar darbinieku atvaļinājumiem, tiek mainīts Sociālā dienesta klientu pieņemšanas
laiks

Pagasts	Sociālo darbinieku konsultācijas sociālo pabalstu un sociālo pakalpojumu jautājumos no 1.jūnija līdz 1.jūlijam:	Sociālo darbinieku ģimenēm ar bērniem konsultācijas no 1.jūnija līdz 1.jūlijam:
Priekuļu pagastā	pirmdienās: 9.00 - 12.00 un 13.00 - 18.00 ceturtdienās: 8.00 - 12.00	bez izmaiņām
Veselavas pagastā	trešdienās: 13.00 - 17.00	6., 13., 20. un 27.jūnijā no 13.00 - 17.00
Liepas pagastā	līdz 18.jūnijam – bez izmaiņām no 18.jūnija - apmeklētājus pieņems 20. un 27.jūnijā 8.00 - 12.00 un 13.00 - 17.00	bez izmaiņām
Mārsnēnu pagastā	līdz 18.jūnijam – bez izmaiņām apmeklētājus nepieņems 20. un 27.jūnijā	bez izmaiņām
Jāņmuižā	Ļoti zemā apmeklētāju skaita dēļ, jūnija un jūlija mēnešos tiek pārtraukta apmeklētāju pieņemšana Jāņmuižā. Jāņmuižas iedzīvotāji sociālo darbinieku konsultācijas var saņemt Priekuļos vai Liepā. Informējam, ka sociālā darbiniece atsāks apmeklētāju pieņemšanu Jāņmuižā 7. un 21.augustā no plkst. 9:00 – 12:00 Jāņmuižas pirmskolas izglītības iestādes telpās.	

Par klientu pieņemšanas laika izmaiņām jūlija un augusta mēnešos sniegsim informāciju
nākošajā avīzes numurā un novada mājas lapā.

Šajā novadā, kurā dzīvojam,
Mēs kā mākoņi vējā plīvojam...
Tikai šeit varam mēs satīties Tu un es
Vieno mūs šī pasaule

Jau trešo reizi Priekuļu novada bērnu dārzu absolventi satikās, šoreiz Mārsnē-
nos, lai kopīgās rotaļās un sporta aktivitātēs iepazītu viens otru un kaimiņus tuvāk.
Bērni saņēma Priekuļu novada pašvaldības un organizācijas „Glābiet bērnus” sa-
rūpētās dāvanas un sertifikātu par gatavību skolai.

Paldies viesmīlīgajai Mārsnēnu skolas saimei un Burtu meitiņai par jaukajiem mirkliem un
garšīgo cienastu saka PII Jāņmuiža

Priekuļu novada pašvaldības informatīvais
izdevums «Priekuļu novada vēstis».
Iznāk reizi mēnesī.
Metiens 2000

Izdevējs: Priekuļu novada pašvaldība,
Cēsu prospekts 5, Priekuļi, Priekuļu pag.,
Priekuļu nov. Tālr.64107871
Kontaktinformācija: tālr.64130583
e-pasts irisa.uldrike@priekulunovads.lv

Par rakstu saturu, stilu
un informācijas precizitāti
atbild autors.
Iespiests SIA "Latgales druka"